

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/119/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114000162
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114000162.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2015, v trestnej veci proti obžalovanému L. H., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Trnave, sp.zn. 0T/90/2014 zo dňa 26.08.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného L. H., nar. XX.XX.XXXX, sa
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L. H. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 30. apríla 2014 asi o 10:10 hod. v Trnave na ulici Zelenečskej č. 7528/2A odcudzil v predajni LIDL 2 ks deodoranty zn. Old Spice, 2ks Sprchový gel zn. Adidas, tovar ukryl do ruksaka a popri pokladničnej zóne prešiel bez zaplattenia za tento tovar, čím spôsobil spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s. Ružinovská č. 1E, Bratislava škodu vo výške 10,56 €, hoci bol dňa 26.05.2013 Krajským riaditeľstvom PZ, odbor poriadkovej polície Trnava postihnutý v blokovom konaní ev. č. bloku 12005207 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. z. v znení neskorších predpisov pokutou vo výške 20,- €, rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/54/2013 zo dňa 09.08.2013, právoplatným dňa 09.08.2013 bol odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 48 mesiacov, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/85/2014 zo dňa 27.04.2014, právoplatným dňa 27.04.2014 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Za to mu bol podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol obžalovaný na uložený výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, z ktorého obsahu odvolania vyplýva, že mu mal byť uložený súhrnný trest, a to podľa § 42 Trestného zákona, pretože z odpisu registra trestov vyplýva oprávnená úvaha o ukladaní takéhoto trestu, a to vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu v Trnave sp.zn. 0T/85/2014, Okresného súdu v Trnave sp.zn. 0T/90/2014 a Okresného súdu vo

Zvolene sp.zn. 5T/54/2013. Týmto odvolaním chce požiadať, aby krajský súd rozhodol vo veci sám a aby nové rozhodnutie urobil s ohľadom na takýto skutkový stav. Vzhľadom na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žil a pracoval a na okolnosti prípadu má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, pretože celkový trest, ktorý mu bol uložený je neprimerane prísny.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na dôvodoch tohto odvolania. Jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí doplnila, že taktiež uložený trest považuje za nezákonný, pretože je neprimerane prísny. Na kriminálnu minulosť jej mandanta sa pozeralo už pri právnej kvalifikácii jeho konania, tiež ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, a preto nepovažuje za správne, aby pri ukladaní trestu obžalovanému v rámci trestnej sadzby bolo opätovne prihlíadané na túto kriminálnu minulosť. Obžalovaný pochádza z detského domova, pritom Okresným súdom vo Zvolene v konaní pod sp.zn. 5T/54/2013 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a tento trest bude s vysokou pravdepodobnosťou premenený. Na základe tohto aj obžalovaný, ako aj jeho obhajkyňa navrhli, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alebo aby odvolací súd vo veci sám rozhodol v intenciách odvolania.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné s poukazom na správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaným podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť aj odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo všetkých jeho výrokoch týkajúcich sa trestu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak dospel k záveru, že okresný súd sa pri uznaní viny obžalovaného, ako aj pri ukladaní trestu nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktoré by zakladalo dôvod pre zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní učinil prehlásenie o tom, že sa cíti byť vinný v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a pri splnení všetkých formálnych podmienok uvedených v § 257 odsek 5 - 8 Trestného poriadku správne okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, a teda v otázke viny už dokazovanie nevykonával a vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Následne okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, ako aj obsahom spisu rozobral všetky relevantné skutočnosti majúce svoj význam pri ukladaní trestu. Napokon okresný súd po rozbere týchto skutočností na strane 3 napadnutého rozsudku správne a v súlade so skutkovým stavom ustálil jednak dôvodnosť použitia § 36 písmeno l/, jednak § 37 písmeno m/, a teda v dôsledku prijal správne rozpätie trestnej sadzby podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, v rámci ktorej sa okresný súd mohol pohybovať pri ukladaní trestu na základe kritérií, ako sú tieto uvedené jednak v § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona a následne v § 38 Trestného zákona. Krajský súd sa s právnymi úvahami uvedenými v napadnutom rozsudku v plnej miere stotožňuje a považuje trest uložený obžalovanému vo výmere 21 mesiacov nepodmienečne za zodpovedajúci kritériám tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní sa domáhal uloženia súhrnného trestu, krajský súd pre takýto postup nezistil splnenie zákonných podmienok.

Podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu.

Takýto skutkový stav zo spisového materiálu vo vzťahu k obžalovanému nevyplýva. Treba podotknúť, že obžalovaný bol odsúdený doteraz 12-krát, pričom jeho jedenáste odsúdenie je evidované na Okresnom súde vo Zvolene pod sp.zn. 5T/54/2013 v rozsudku zo dňa 09.08.2013 pre obdobnú trestnú činnosť, pre ktorú je súdený aj v tomto konaní a posledné odsúdenie má evidované ako dvanáste v poradí na Okresnom súde v Trnave pod sp.zn. 0T/85/2014, a to v trestnom rozkaze zo dňa 27.04.2014, ktorý sa stal aj právoplatný týmto dňom.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že obžalovaný L. H. sa predmetného skutku prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona dopustil dňa 30.04.2014, teda až po všetkých odsúdeniach uvedených v odpise registra trestov.

Z hľadiska výmery trestu treba podotknúť, že posledné odsúdenie Okresným súdom v Trnave pod sp.zn. OT/85/2014 bolo učené trestným rozkazom zo dňa 27.04.2014, predmetný trestný rozkaz sa stal právoplatným toho istého dňa, a teda obžalovaný sa predmetného skutku, za ktorý je teraz súdený dopustil tri dni po tom, čo nadobudlo právoplatnosť jeho posledné odsúdenie.

V žiadnom prípade teda neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu v tomto prípade.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, treba podotknúť, že táto nie je ani z hľadiska kritérií prijatých odvolacím súdom za neprimeraná, pretože obžalovaný ako mladý 23-ročný človek od roku 2009 vykazuje 12 právoplatných odsúdení, vo všetkých prípadoch za majetkovú trestnú činnosť, resp. prečiny podľa § 212 odsek 2 minimálne písmeno f/ Trestného zákona, a teda o špeciálneho recidivistu, ako to správne podotkla zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí.

Ukladanie trestu odňatia slobody špeciálnemu recidivistovi v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby nie je neprimerané a nie je ani nezákonné. Treba podotknúť, že v danom prípade sú zúžené možnosti nápravy páchatel'a, a teda aj možnosti individuálnej prevencie prakticky vymiznuté a do popredia sa voči obžalovanému z hľadiska ukladania trestu dostáva v prvom rade potreba ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov ako je to u obžalovaného.

Krajský súd teda konštatuje, že okresný súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému prísne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, odvolací súd teda nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.